

Johannes Flensted-Jensen
Hans Jørgen Hørning
Region Midtjylland
Skottenborg 26
Postboks 21
8800 Viborg

Fortolkning af afgrænsningscirkulæret

Region Midtjylland har med brev af 20. maj 2009 stillet en række spørgsmål vedr. afgrænsning af behandlingsredskaber i forhold til tilgrænsende kategorier af redskaber og hjælpemidler, hvortil udgiften afholdes af andre end sygehusvæsenet.

Det fremgår af cirkulære nr. 149 af 21. december 2006 om afgrænsning af behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet (afgrænsningscirkulæret), hvad der kan kategoriseres som behandlingsredskaber. Ministeriet skal med udgangspunkt heri besvare Region Midtjyllands spørgsmål som nedenfor.

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Ad 1)

Region Midtjylland spørger, hvem der har forpligtelsen til at udlåne hjælpemidler og apparatur, som ikke entydigt anvendes som led i behandlingen, men som patienten har behov for i en midlertidig periode for selvstændigt at kunne klare de mest basale færdigheder i hjemmet som f.eks. at tage et bad. Region Midtjylland henviser i den forbindelse til afgrænsningscirkulærets pkt. 2.1.

Dato: 10. september 2009
Sags nr.: 0905450
Sagsbeh.: SUMBWI/Regional
sundhed
Dok nr.: 100184

Det fremgår af afgrænsningscirkulærets pkt. 2.1, at behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet, omfatter redskaber, som patienten forsynes med som led i eller som en forsættelse af sygehusbehandling med det formål enten at tilvejebringe yderligere forbedring af det resultat, der er opnået ved sygehusbehandlingen, eller at forhindre forringelse af dette resultat.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse kan på denne baggrund vejledende udtale, at hjælpemidler som f.eks. en badebænk, som patienten er forsynet med på sygehuset som led i eller som en fortsættelse af sygehusbehandlingen, er behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet, i det omfang de skal tilvejebringe yderligere forbedring af det resultat, som er opnået ved sygehusbehandlingen eller forhindre forringelse af dette resultat.

Hvis der derimod ikke er tale om, at sygehuset har vurderet, at patienten har behov for at anvende f.eks. en badebænk med henblik på at opnå en forbedring af behandlingsresultatet eller forhindre en forringelse, anses badebænken ikke som et behandlingsredskab efter cirkulæret men derimod som et hjælpemiddel. Udlån af en badebænk fra sygehusvæsenet vil i så tilfælde ikke kunne ske efter sundhedsloven.

I tilfælde, hvor der efter en konkret vurdering ikke er tale om et behandlingsredskab, kan der være tale om et hjælpemiddel, som finansieres efter den sociale lovgivning, eller et hjælpemiddel, som borgeren selv må afholde udgifterne til.

Ad 2)

Region Midtjylland spørger, hvem der har forpligtelsen til at udlåne hjælpemidler og apparatur, som patienten (ofte efter den praktiserende læges vurdering) har behov for, mens patienten venter på forundersøgelse eller indkaldelse til forundersøgelse.

Ifølge afgrænsningscirkulæret afsnit 2.1.4. skal hjælpemidler og apparatur, som

patienten efter sygehusets vurdering har behov for, imens patienten venter på sygehusbehandling, kategoriseres som behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet. Som det fremgår, er det en forudsætning, at det er sygehuset, som har foretaget en vurdering af patientens behov for et behandlingsredskab.

Hvis den praktiserende læge mener, at patienten har behov for et behandlingsredskab inden første besøg på sygehuset, kan lægen f.eks. gøre hospitalet opmærksom på dette i forbindelse med henvisningen, således at hospitalet kan foretage en vurdering.

Ad 3)

Region Midtjylland spørger, om det er hensigten, at der i afgrænsningscirkulærets afsnit 2.4., fjerde afsnit kun står "hjælpemidler", frem for "hjælpemidler og behandlingsredskaber".

Afsnit 2.4 i afgrænsningscirkulæret vedrører behandlingsredskaber og hjælpemidler i forbindelse med genoptræning.

I det fjerde afsnit af afsnit 2.4, 4. står: "I de tilfælde, hvor en person efter udskrivning fra sygehus har et lægefagligt begrundet behov for genoptræning, skal kommunen afholde udgifterne hertil og herunder udgifterne til de hjælpemidler, der ordineres patienten som led i genoptræningen. Det er ligeledes kommunens opgave at tilvejebringe hjælpemidlerne."

Ministeriet kan oplyse, at der i det angivne afsnit kun nævnes hjælpemidler, da afsnittet kun vedrører hjælpemidler, som kommunerne skal tilvejebringe og afholde udgifterne til.

Behandlingsredskaber og hjælpemidler, som er nødvendige som led i specialiseret, ambulans genoptræning, der forudsætter et sygehus' ekspertise, leveres af sygehuset, mens udgifterne afholdes af kommunen, jf. femte afsnit i afsnit 2.4.

Endelig spørger Region Midtjylland, hvem der har forpligtelsen til at udlåne hjælpemidler, som ikke entydigt indgår i den fysiske genoptræning, men som patienten har behov for i en midlertidig periode for selvstændigt at kunne klare de mest basale færdigheder i hjemmet som f.eks. at tage bad. Ministeriet skal i den forbindelse henvise til svaret på spørgsmål 1.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse er opmærksom på, at der i praksis vil forekomme tvivlstilfælde med hensyn til, om et redskab er et behandlingsredskab eller et hjælpemiddel særligt i tilfælde, hvor et redskab kan være såvel et behandlingsredskab som et hjælpemiddel. Om det er et behandlingsredskab eller et hjælpemiddel afhænger af den sammenhæng, redskabet indgår i, jf. cirkulærets punkt 4 vedr. afgrænsningsproblemer. Ministeriet finder, at konkrete tvivlsspørgsmål bør søges løst lokalt via samarbejdsforum mellem region og kommuner som netop det Regionale Samarbejdsråd på Hjælpemiddelområdet i Region Midtjylland.

Afslutningsvis skal ministeriet beklage den sene besvarelse.

Med venlig hilsen

Birgitta Bladt Winkler